

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1978	Κυριακὴ Η' Λουκᾶ (Λουκ. 10,25-37) 13 Νοεμβρίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τὸ πανδοχεῖο τοῦ Θεοῦ

«Ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ» (Λουκ. 10,34)

Ἡ παραβολή, ἀγαπητοί μου, ἡ ωραία **παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου** ποὺ ἀκούσαμε σήμερα, διηγεῖται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς προβάλλει μπροστά μας ὡς παράδειγμα, ὑποβλήθηκε σὲ ἐξαιρετικούς κόπους γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ταλαίπωρο τραυματία, ποὺ οἱ λησταὶ τὸν ἄφησαν στὴ μέση τοῦ δρόμου σὲ ἐλεεινὴ κατάσταση. Τὸν περιποιήθηκε ὅσο μπορούσε· ἔπλυνε τὶς πληγές του μὲ *οἶνον* (κρασί ποὺ περιέχει οἶνο-πνευμα καὶ ἀπολυμαίνει τὶς πληγές), τὶς ἄλειψε μὲ *ἔλαιον* (λάδι ποὺ καταπραΰνει καὶ ἐπουλώνει τὰ τραύματα), τὶς ἔδεσε πρόχειρα μὲ αὐτοσχέδιους ἐπιδέσμους, καὶ ἔπειτα, ἀφοῦ τὸν βοήθησε νὰ ἀνεβῆ στὸ ζῶο του, τὸν ὠδήγησε ὁ ἴδιος σὲ ἓνα *πανδοχεῖον* (μικρὸ ξενοδοχεῖο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ὑπῆρχαν τὴν παλιὰ ἐποχὴ σὲ διάφορα σημεῖα τῶν δρόμων, νὰ σταθμεύουν οἱ κουρασμένοι ταξιδιώτες γιὰ διανυκτέρευσι καὶ ἀνεφοδιασμό), ὥστε ἐκεῖ ὁ τραυματίας ν' ἀναπαυθῆ, νὰ λάβῃ τροφή, νὰ θεραπευθῆ, ν' ἀνακτήσῃ πάλι τὶς δυνάμεις του καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν πορεία του.

Ἄλλ' ἀφοῦ γνωρίζουμε ὅτι ὁ Κύριος κάτω ἀπὸ τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα τῶν παραβολῶν του ἔκρυβε μεγάλες ἀλήθειες καὶ σπουδαῖα διδάγματα, ἃς ρωτήσουμε· Ποιὸ εἶνε τὸ νόημα τῆς παραβολῆς αὐτῆς; τί εἰκονίζει τὸ *πανδοχεῖον* ποὺ ἀναφέρει ἡ παραβολή;

Πανδοχεῖον, ἀγαπητοί μου, κατὰ τὴν ἑρμηνεία τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων μας, εἶνε ἡ **Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ**. Αὐτὴ εἶνε ὁ οὐράνιος σταθμός, τὸν ὁποῖον ἴδρυσε καὶ στερῆωσε μέσα στὴν ἔρημο τῆς παρούσης ζωῆς ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ. Ἡ θύρα τῆς εἶνε ἀνοιχτὴ γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ἀρκεῖ αὐτὸς νὰ συναισθανθῆ ὅτι εἶνε ψυχικὰ τραυματισμένος καὶ ἔχει ἀνάγκη τῆς θεραπείας, καὶ νὰ ζητήσῃ

μόνος του, ἐλεύθερα, νὰ καταφύγῃ στὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐξετάζει ἐὰν ἐκεῖνος ποὺ καταφεύγει σ' αὐτὴν εἶνε Ἰουδαῖος ἢ Ἕλληνας, μαῦρος ἢ λευκός, ἄντρας ἢ γυναίκα, ἐπιστήμονας ἢ ἀγράμματος, πλούσιος ἢ φτωχός, βασιλιάς ἢ στρατιώτης. **«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»**, ἀκούγεται νὰ λέῃ συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐπαναλαμβάνοντας αὐτοῦσια τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ· «Σ' ἐμένα ἐλάτε ὅλοι οἱ κουρασμένοι καὶ φορτωμένοι βάρη, κ' ἐγὼ θὰ σᾶς χαρίσω τὴν ἀνάπαυσι» (Ματθ. 11,28). Ἐνῶ οἱ διάφορες φιλοσοφικὲς σχολὲς τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ ὑπόσχονταν τὴν ἠθικὴ ἀνάπλασι τῆς κοινωνίας, δέχονταν ὠρισμένο μόνο ἀριθμὸ μαθητῶν καὶ ὁπαδῶν καὶ τοὺς ὑπόλοιπους τοὺς ἀπέκλειαν, ἡ Ἐκκλησία ἀνοίγει τὴν ἀγκάλη τῆς κ' εἶνε ἔτοιμη νὰ συμπεριλάβῃ στοὺς κόλπους τῆς **καθένα** ποὺ θὰ πῆ εἰλικρινὰ στὸ Χριστό· «Κύριε, εἶμαι πληγωμένος, ζητῶ τὴ βοήθειά σου, ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὴ δική σου θεραπεία· Κύριε, σῶσε με».

Ἀπὸ τὴ στιγμή, τώρα, ποὺ ὁ ἁμαρτωλὸς θὰ γίνῃ δεκτὸς καὶ θὰ εἰσέλθῃ στὴν Ἐκκλησία, στὸ *πανδοχεῖον* αὐτὸ τῆς θείας ἀγαθότητος, θὰ ὑποβληθῆ σὲ **εἰδικὴ θεραπεία καὶ καθωρισμένη δίαιτα**. Δὲν θὰ κἀνῃ πλέον ὅ,τι θέλει. Ὅπως ἓνας ἀσθενὴς ποὺ ἔκανε εἰσαγωγή σὲ κάποιον νοσοκομεῖο καὶ ἄρχισε ἐκεῖ τὴν θεραπεία εἶνε ὑποχρεωμένος ν' ἀκούῃ καὶ ν' ἐκτελῇ τὶς ἐντολές τῶν γιαιτρῶν, καὶ παίρνει καὶ τὰ πιὸ ἀηδιαστικὰ φάρμακα καὶ ὑποβάλλεται ἀκόμη καὶ σὲ ὀδυνηρὲς ἐγχειρήσεις, ἔτσι καὶ ὁ ἁμαρτωλός.

Νοσηλεύεται καὶ αὐτὸς στὸ *πανδοχεῖον*, στὸ ἱατρεῖο τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ ἔμπειροι γιαιτροί, οἱ πνευματικοὶ πατέρες, θὰ τὸν ἐξετάζουν τακτικὰ, θὰ «ἀκτινοσκοποῦν» τὴν ψυχὴ

του, θα κάνουν **διάγνωση** τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχει. Ἔτσι θα ὀρίζουν τὴν **δίαίτά του**, τί πρέπει δηλαδή νὰ λαμβάνη ἡ ψυχὴ του ὡς πνευματικὴ τροφή, καὶ ποιῆς ἀκατάλληλες τροφές πρέπει ν' ἀποφεύγη ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργήσουν ἐπιπλοκές καὶ νὰ προκαλέσουν τὸν ψυχικὸ θάνατο. Οἱ γιατροὶ ἐπίσης θα χύνουν ἐπάνω στὶς πληγές **ἔλαιον** μὲ τὴν γλυκυτάτη δηλαδή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ θὰ προσπαθοῦν νὰ παρηγορήσουν τὴν καρδιά του, ποὺ τραυματισμένη ἀπὸ τὰ πλήγματα τῶν παθῶν θὰ ὑποφέρει μὲ τὴν ἀνάμνησι τοῦ προηγουμένου ἁμαρτωλοῦ βίου. Θα χύνουν ἀκόμη **οἶνον** ἐπάνω στὶς πληγές· θὰ χρησιμοποιήσουν δηλαδή τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἐπιτιμήσι, ἂν διακρίνουν ὅτι ἡ ψυχὴ ἀρχίζει νὰ κωφεύη στὴν παιδεία τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναισθητῆ καὶ νὰ πωρώνεται. Τέλος θα κάνουν καὶ **ἐγχειρήσεις**· ὁ ἔστι μεθερμηνεύμενον, δὲν θὰ διστάσουν νὰ ὑποδείξουν στὸν ἁμαρτωλὸ ὅτι πρέπει νὰ θυσιάσῃ ἐμπαθεῖς ἀπολαύσεις, νὰ ἀλλάξῃ παγιωμένες συνήθειες, νὰ σπάσῃ μακροχρόνιους δεσμούς, νὰ διακόψῃ φιλίες καὶ σχέσεις μὲ περιβάλλοντα καὶ ἀνθρώπους φαύλους καὶ ἀμετανόητους, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ σαπίσῃ κι αὐτὸς μαζί τους καὶ νὰ πεθάνῃ πνευματικά.

Πανδοχεῖον, ἰατρεῖο καὶ θεραπευτήριον τοῦ Χριστοῦ εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Ὅποιος ἐπισκέπτεται τὰ **μεγάλα νοσοκομεῖα**, θαυμάζει τὴν διοργάνωσί τους, τὴ λειτουργία τῶν τμημάτων τους καὶ τὴ συνεργασία τῶν ὑπηρεσιῶν τους. Διοικητικὰ στελέχη μεριμνοῦν καὶ κατευθύνουν ὅλο τὸν ὄργανισμό. Γιατροὶ ὄλων τῶν εἰδικότητων βρίσκονται ἐκεῖ ἔτοιμοι νὰ ἐξετάσουν καὶ ν' ἀντιμετωπίσουν κάθε περίπτωσι ἀσθενείας. Ἐκπαιδευμένο νοσηλευτικὸ προσωπικὸ ὑπηρετεῖ ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο τοὺς ἀσθενεῖς ἀγρυπνώντας κοντὰ τους, καὶ μάλιστα στοὺς νοσηλευομένους σὲ εἰδικές μονάδες ἐντατικῆς θεραπείας. Ποικίλο ἄλλο βοηθητικὸ καὶ τεχνικὸ προσωπικὸ καλύπτει τὶς συναφεῖς ἀνάγκες σὲ φάρμακα, ὑλικὸ νοσηλείας, ἐργαστήρια, σίτισι, καθαριότητα, ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια, καύσιμα κ.τ.λ.. Θάλαμοι, κλίνες, λουτρά, ὅλα εἶνε ἐν τάξει. Καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ὥστε ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς νὰ θεραπευθοῦν καί, εἰ δυνατόν, κανεῖς νὰ μὴ βγῆ νεκρὸς ἀπὸ ἐκεῖ. Στὰ νοσοκομεῖα αὐτὰ διεξάγεται πράγματι ἕνας ἔντονος καὶ συστηματικὸς ἀγώνας κατὰ τῶν διαφόρων νόσων τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ.

Ἄλλ' ἐὰν εἶνε ἀξιοθαύμαστη ἡ διοργάνωσι τῶν νοσοκομείων αὐτῶν, πολὺ πιὸ θαυμαστὴ

εἶνε ἡ διοργάνωσι τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ θεραπευτηρίου τοῦ κόσμου. Εἶνε ἀνώτερη ἡ διοργάνωσι τῆς Ἐκκλησίας· διότι τὰ μὲν νοσοκομεῖα καὶ τὰ ἄστυα τῶν νοσοῦντων τὰ διοργανώνει ἡ ἀτελής καὶ πεπερασμένη διάνοια τῶν ἀνθρώπων, τὴν Ἐκκλησία ὁμῶς τὴν ἴδρυσεν, τὴν διοργανώνει καὶ τὴν συντονίζει καθημερινῶς ὄχι κάποιος ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡ ἴδια ἡ ἀγία Τριάς. Μέσα στὸ οὐράνιον αὐτὸ νοσοκομεῖο ἡ Θεῖα Πρόνοια γιὰ τὴν θεραπεία τῶν ψυχικῶν νοσημάτων χρησιμοποιοῖ τέτοια καὶ τόσο μεγάλα μέσα, ὥστε μένουν ἔκθαμβα τὰ μάτια ὄχι πλεόν τῶν πιστῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὰ μάτια καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀγγέλων καθὼς παρακολουθοῦν τὴν μεγαλειώδη καὶ «**πολυποίκιλη**» **ἐργασία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν σωτηρία ψυχῶν**.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς, ποὺ ὄχι μόνο θεραπεύθηκε στὸ θεραπευτήριον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλ' ἐν συνεχείᾳ ἔγινε καὶ θεραπευτὴς ἄλλων μέσα σ' αὐτό, εἶνε ὁ **ἀπόστολος Παῦλος**. Αὐτὸς γράφει γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ὅτι κάνει καὶ τοὺς ἀγγέλους στὰ ἐπουράνια νὰ θαυμάζουν γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς ἐν Χριστῷ θεραπείας μὲ τὴν πολυποίκιλη σοφία τοῦ Θεοῦ· «...*ἵνα γνωρισθῆ*», λέει, «*νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ*» (Ἐφ. 3,10).

* * *

Ὅταν, ἀγαπητέ μου, ἀσθενήσῃς ἀπὸ κάποια σοβαρὴ ἀσθένεια, φροντίζεις νὰ εἰσαχθῆς σὲ νοσοκομεῖο ποὺ ἔχει καλὴ φήμη ὅτι περιποιεῖται τοὺς ἀσθενεῖς, ἔχει καλοὺς ἐπιστήμονες, διαθέτει τὰ καλύτερα μηχανήματα, κάνει ἐπιτυχημένες ἐγχειρήσεις καὶ προσφέρει ἀποτελεσματικὴν θεραπεία. Ἄλλὰ μὴ λησμονεῖς, ὅτι καὶ **ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖ**. Ἐπαναλαμβάνω ἐκεῖνο ποὺ καὶ ἄλλοτε εἶπαμε· ὅτι **ἡ ἁμαρτία εἶνε ἡ χειρότερη ἀσθένεια**, ποὺ γεμίζει μὲ τραύματα, μὲ ἔλκη καὶ κακοήθειες ὄγκους τὴν ταλαίπωρη ψυχὴ μας. Πληγωμένη, ἡλκωμένη, ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοθρήνητη ἡ ψυχὴ μας ζητάει θεραπεία, ζητάει θεραπευτήριον. Ποῦ θὰ τὴν ὀδηγήσουμε; **Ἡ Ἐκκλησία**, νὰ τὸ αἰώνιον θεραπευτήριον τῶν ψυχῶν μας.

Εἶθε στὸ θεραπευτήριον αὐτό, ὅσο τὸ δυνατόν συντομώτερα, **ἐκεῖ νὰ ὀδηγήσουμε τὶς ψυχές μας**, ὅπως ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης ὠδήγησε τὸν τραυματία του στὸ *πανδοχεῖον*, ὅπου ὁ τραυματίας ἀναπαύθηκε, ἀνέλαβε δυνάμεις καὶ σώθηκε.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**